

Zamość, dnia 30 kwietnia 2010 r.

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Sylwia Rdest - Kycko – asesor Prokuratury Rejonowej w Zamościu w sprawie znęcania się nad zwierzętami w latach 2006-2008 w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Zamościu, tj. czyn z art. 35 ust 1. ustawy o ochronie zwierząt oraz w sprawie niedopełnienia obowiązków przez pracowników Urzędu Miasta Zamość oraz Gmin województwa lubelskiego i podkarpackiego w latach 2006-2008, tj. czyn z art. 231 § 1 kk,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk,

postanowiła:

umorzyć śledztwo w sprawie:

1. znęcania się nad zwierzętami latach 2006-2008 w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Zamościu, woj. lubelskiego, tj. czyn z art 35 ust 1. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz.U. Z 2003 r., nr 106, poz. 1002),
-wobec braku znamion czynu zabronionego - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk
2. niedopełnienia obowiązków przez pracowników Urzędu Miasta Zamość oraz Gmin z terenu województwa lubelskiego i podkarpackiego: Krasnobród, Łabunie, Nielisz, Werbkowice, Łaszczów, Włodawa, Krasnystaw, Dorohusk, Łukowa, Stalowa Wola, Uchanie, Grabowiec, Tyszowce, Krzczonów, Skierbieszów, Księżpol, Radecznica, Stary Zamość, Rachanie, Tarnogród, Bełzec, Tarnawatka, Józefów, Jarczów, Sułów, Hrubieszów, Tomaszów Lubelski, Wiryki, Mircze, Trzeszczny, Biłgoraj, Modliborzycy, Wola Uhruska, Susiec, Miączyn, Łopiennik Górny, Piaski, Janów Lubelski, Narol, Tereszpol, Fajslawice, Komarów Osada, , Frampol, Biłgoraj, Izbica, Żółkiewka, Szczebrzeszyn w latach 2006-2008 poprzez zaniechanie podjęcia uchwał dot. wyłapywania bezdomnych psów z terenu miasta Zamościa oraz w/w Gmin, a nadto zaniechanie rozstrzygnięcia o dalszym postępowaniu z nimi, tj. czyn z art. 231 § 1 kk,
-wobec braku znamion czynu zabronionego - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2009 r. do Prokuratury Rejonowej w Zamościu wpłynęło zawiadomienie Biura Ochrony Zwierząt Fundacji dla Zwierząt „Argos” dotyczące nieprawidłowości w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Zamościu m.in. braku 200 psów jakie winny znajdować się w ewidencji schroniska oraz związanego z tym niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych.

W związku z powyższym po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego wszczęte zostało śledztwo, w wyniku którego ustalono następujący stan faktyczny.

W listopadzie 1997 roku na terenie miasta Zamościa rozpoczęło swoją działalność Schronisko dla bezdomnych zwierząt. Placówka ta od samego początku swej działalności do chwili obecnej stanowi jedną z form działalności Ogrodu Zoologicznego w Zamościu. Schronisko nie posiada odrębnego budżetu, a środki finansowe przeznaczone z budżetu miasta wykorzystuje wspólnie z Ogrodem Zoologicznym.

W dniu 3 listopada 1997 r. Piotr Łachno na podstawie zawartej umowy o pracę pomiędzy nim, a Dyrektorem Ogrodu Zoologicznego został zatrudniony jako asystent ds. schroniska. Do jego obowiązków wyszczególnionych w „Zakresie obowiązków i odpowiedzialności asystenta ds. schroniska dla bezdomnych psów” od samego początku należały: nadzór, kontrola i koordynacja pracy podległych pracowników, prowadzenie dokumentacji schroniska oraz szeroko rozumiana opieka nad zwierzętami przebywającymi w schronisku. Oprócz Piotra Łachno w schronisku zatrudnione były jeszcze cztery osoby. Schronisko zostało przewidziane na około 220 psów. Schronisko dla bezdomnych psów w Zamościu nie posiadało własnego samochodu, więc w dniu 1 kwietnia 1998 r. została zawarta „Umowa o używanie pojazdu prywatnego do celów służbowych” pomiędzy dyrektorem Ogrodu Zoologicznego w Zamościu, a Piotrem Łachno. Na mocy tej umowy Piotr Łachno używał do celów służbowych własny pojazd, na który miał ustalony miesięczny limit w wysokości 300 km.

Po powstaniu schroniska w Zamościu pojawił się problem transportu i odławiania bezpańskich psów z terenu Zamościa i przyległych gmin. Dlatego też

Piotr Łachno, posiadający odpowiedni sprzęt, wiedzę i doświadczenie w dniu 1 stycznia 1998 roku rozpoczął własną działalność gospodarczą pod nazwą „Usługi sanitarno - porządkowe”. W ramach prowadzonej działalności zajmuje się m.in. wylapywaniem bezpańskich psów oraz usuwaniem martwych zwierząt z terenu miasta Zamościa i ościennych Gmin. Działalność ta powiązana jest z działalnością schroniska i prowadzi ją zarówno w godzinach pracy, jak i po godzinach

Procedury dotyczące dokonywania opłat za przyjęcie do schroniska pasa były odmienne w zależności od miejscowości skąd pochodził pies. W przypadku umieszczenia w schronisku psa spoza terenu miasta i gminy Zamość oraz Gmin Turobin, Zwierzyniec i Sitno Piotr Łachno zawsze wystawiał dwie faktury. Jedna wystawiona przez firmę pod nazwą „Usługi sanitarno - porządkowe Piotr Łachno” za usługę wylapania lub zabrania psa. Faktura ta była rozliczana za przepracowane godziny bez względu na ilość przewiezionych zwierząt. Godzinowa stawka wynosiła 96,30 zł. Druga zaś faktura wystawiana była w imieniu Ogrodu Zoologicznego - Schroniska dla bezdomnych zwierząt za przyjęcie psa do schroniska spoza terenu miasta i gminy Zamość oraz w/w trzech Gmin. Było to każdorazowo 200 zł za sztukę. Kwotę 200 zł płaciła również gmina, gdy pies nie trafiał do schroniska bo był uśpiony np. ze względu na obrażenia powstałe podczas zdarzenia drogowego, lub gdy zabierane było padłe zwierze i zachodziła konieczność jego utylizacji.

Gminy spoza terenu Zamościa poza Sitnem, Zwierzyńcem i Turobinem nie miały z firmą „Usługi sanitarno - porządkowe Piotr Łachno” podpisanych żadnych umów o świadczenie usług zgodnych z działalnością w/w firmy, jednakże większość gmin korzystała z usług tej firmy na zasadzie telefonicznego zlecenia.

Schronisko dla bezdomnych psów było regularnie kontrolowane przez Inspekcje Weterynaryjne w Lublinie i Zamościu, a nadto w roku 2002 Najwyższa Izba Kontroli w Warszawie przeprowadziła kontrolę Schroniska dla bezdomnych zwierząt w Zamościu w zakresie realizacji przepisów dot. ochrony zwierząt ze szczególnym uwzględnieniem transportu zwierząt. Kontrolą zostały objęte lata od 1 stycznia 2000 roku do 30 czerwca 2002 roku. Jedną z głównych nieprawidłowości stwierdzonych w protokole pokontrolnym był fakt, iż firma „Usługi Sanitarno - Porządkowe Piotr Łachno”, z którą miasto zawarło umowę na usługi w zakresie zbierania i okresowego wylapywania psów nie posiadała stosownego zezwolenia na

wykonywanie takiej działalności, a nadto Piotr Łachno właściciel tej firmy niezgodnie z art. 18 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych wykonywał te zadania będąc zatrudniony w Ogrodzie Zoologicznym.

Jak wynika z treści Uchwały nr VI/62/03 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 24 lutego 2003 roku wyłapywaniem psów i zbieraniem padłych zwierząt zajmować się miało z ramienia Ogrodu Zoologicznego w Zamościu schronisko dla bezdomnych zwierząt. Po podjęciu tej uchwały w dniu 1 stycznia 2004 r. ówczesny dyrektor Ogrodu Zoologicznego w Zamościu powierzył Piotrowi Łachno dodatkowe czynności tj. wyłapywanie bezpańskich psów z terenu Zamościa oraz rozstrzygnięcie o dalszym postępowaniu z nimi. Za te dodatkowe obowiązki Piotr Łachno miał przyznane dodatkowe zryczałtowane wynagrodzenie w kwocie 450 zł brutto miesięcznie.

Przesłuchany w charakterze świadka Piotr Tomasz Łachno zeznał, iż od listopada 1997 roku zatrudniony jest w Ogrodzie Zoologicznym w Zamościu jako asystent ds. schroniska dla bezdomnych zwierząt. Na tym stanowisku pracował od samego początku tj. od momentu powstania schroniska. Jego bezpośrednim przełożonym jest dyrektor Ogrodu Zoologicznego, z kolei on zarządza pracą 4 pracowników fizycznych. W schronisku nie ma zatrudnionego na stałe lekarza weterynarii jedynie usługi w ramach umowy zlecenia świadczy lekarz weterynarii Paweł Kulik. Paweł Kulik raz w tygodniu przeprowadza przegląd wszystkich zwierząt znajdujących się w schronisku. Piotr Łachno zeznał, iż według niego, Paweł Kulik wykonuje swoje obowiązki sumiennie i zwierzęta mają zapewnioną fachową opiekę weterynaryjną. Nadto dodał, iż pożywienie dla psów przebywających w schronisku przygotowywane jest przez pracowników, a jego ilość jest uzależniona od ilości psów w schronisku w danym dniu. Skład pożywienia jest zgodny z wytycznymi opublikowanymi w książce o psach pracujących - myśliwskich i zatwierdzony przez dyrektora Ogrodu Zoologicznego w Zamościu. Psy karmione są raz dziennie, a te z zaleceniami weterynarza otrzymują ponadto suchą karmę. W klatkach jest przeważnie po 5 misek ale jedzenie wykładane jest oprócz tego jeszcze do jednej dodatkowej miski. Miski są myte i dezynfekowane w okresie letnim co dwa tygodnie. Od czasu powstania schroniska jego komfort jest ciągle podnoszony, trwają prace remontowe. Piotr Łachno zeznał także, iż w schronisku

jest tzw. „szpitalik”, jest to pomieszczenie wewnątrz budynku, gdzie znajduje się 6 pojedynczych boksów, w których znajdują się materace szpitalne i przebywają tam zwierzęta chore, po urazach lub po zabiegach. W schronisku znajdują się też izolatki, gdzie również przebywają chore psy. Są to 3 boksy pojedyncze i 11 boksów tzw. „kwarantanny”, w których przez 14 dni przebywają psy nowo przybyłe. Jest też oddzielne pomieszczenie dla szczeniąt.

Co do tzw. „ślepych miotów” Piotr Łachno podał, iż w świetle prawa i regulaminu schroniska szczenię, które nie widzi do 7 dnia po urodzeniu można uśpić, a nawet istnieje taki obowiązek.

Odnosząc się do zarzutu stawianego przez Biuro Ochrony Zwierząt Fundacji dla Zwierząt „Argos”, a dotyczącego nieuzasadnionego braku w schronisku 200 sztuk psów zeznał, że na taką liczbę składa się 136 sztuk szczeniąt, które były wpisane jedynie w zeszycie oraz „ślepe mioty”, nigdzie nie ewidencjonowane oraz psy, które nie przeżyły po potrąceniu ich przez pojazdy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie brak jest znamion zarówno czynu z art. 35 ust 1. ustawy o ochronie zwierząt jak i z art. 231 § 1 kk. Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznać należy iż zwierzęta przebywające w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Zamościu mają właściwą i fachową opiekę, w tym opiekę lekarza weterynarii. Przebywają one w warunkach dobrych i dostosowanych do ich potrzeb, a niedoskonałości m.in. związane z wyżywieniem zwierząt i braki wynikają z ograniczonego budżetu, którym dysponuje schronisko. Żadna z kontroli przeprowadzanych z schronisku nie wykazała poważniejszych uchybień, a te wskazywane w zaleceniach pokontrolnych były na bieżąco konwalidowane.

W ostateczności żadne z zarzutów podnoszonych przez Biuro Ochrony Zwierząt Fundacji dla zwierząt ARGOS w Warszawie reprezentowane przez Tadeusza Wypycha nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w trakcie śledztwa materiale dowodowym.

Odnosząc się do niedopełnienia obowiązków przez pracowników Urzędu Miasta Zamość oraz Gmin: Krasnobród, Łabunie, Nielisz, Werbkowice, Łaszczów, Włodawa, Krasnystaw, Dorohusk, Łukowa, Stalowa Wola, Uchanie, Grabowiec, Tyszowce,

Krzczonów, Skierbieszów, Księżpol, Radecznica, Stary Zamość, Rachanie, Tarnogród, Bełzec, Tarnawatka, Józefów, Jarczów, Sułów, Hrubieszów, Tomaszów Lubelski, Wiryki, Mircze, Trzeszczy, Biłgoraj, Modliborzyce, Wola Uhruska, Susiec, Miączyn, Łopiennik Górny, Piaski, Janów Lubelski, Narol, Tereszpol, Fajstławice, Komarów Osada, Frampol, Biłgoraj, Izbica, Żółkiewka, Szczebrzeszyn w latach 2006-2008 poprzez nie podjęcie uchwał dot. wyłapywania bezdomnych psów z terenu miasta Zamościa oraz rozstrzygnięcia o dalszym postępowaniu z nimi, tj. czyn z art. 231 § 1 kk, stwierdzić należy, iż w postępowaniu urzędników z Urzędu Miasta Zamościa oraz w/w Gmin w opisanym wyżej zakresie brak jest znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk. Wprawdzie zarówno organy Miasta Zamościa jak i w/w Gmin nie podjęły uchwał w przedmiocie wyłapywania bezpańskich psów, mimo obowiązku w tym zakresie wynikającego z treści Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 roku W sprawie zasad wyłapywania bezdomnych psów, jednakże ten obowiązek był we wszystkich w/w Gminach realizowany i prawidłowo dokumentowany. Samo nie podjęcie uchwały nie stanowi niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, a tym samym nie może skutkować odpowiedzialnością karną.

Przestępstwo określonego w art. 231 § 1 kk może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca zaś musi mieć świadomość, że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Z uwagi na powyższe, postępowanie o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt oraz czyn z art. 231 § 1 kk należało umorzyć z uwagi na brak znamion czynu zabronionego, na podstawie - art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

W związku z powyższym postanowiono jak na wstępie.

ASESOR PROKURATURY REJONOWEJ

SYLWIA RDEST - KYCKO

Pouczenie:

Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia pisemnego zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art.306 § 1 k.p.k., art. 465 §2 k.p.k., art. 428 §1 k.p.k. w zw. z art. 465 §1 k.p.k.).

W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy. (art. 465 §2a k.p.k.).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub je uchylić i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu śledztwa-dochodzenia. W takim wypadku pokrzywdzony , który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art.306 § 1 k.p.k., może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie 1-go miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 k.p.k. i art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art.122 § 1 i 2, art.460 k.p.k.).

Zarządzenie:

1. Stosownie do treści art. 100 § 2 kpk i art. 140 kpk odpis postanowienia doręczyć:
  - pokrzywdzonemu: k. 1

ASESOR PROKURATURY REJONOWEJ

SYLWIA RDEST-KYCKO